

Pozorište je u modernom građanskom životu u kojem se, zahvaljujući religiji, zakonima, moralnosti, običajima, navici, stidljivosti i tako dalje, sputava veoma tijesnim granicama značajna i u neku ruku neobična ustanova.

Gete

Organizator i producent

JU Nikšićko pozorište

Savjet Festivala

Milorad Jovanović (predsjednik)
Dragica Milić
Goran Bulajić
Tanja Perišić
Zoran Bulajić
Vojislav Krivokapić
Milan Korać

Selektor Festivala

Zoran Bulajić

Žiri Festivala

Petar Pejaković (predsjednik)
Mirko Vlahović, član
Sreten Mitrović, član

Organizator

Tanja Perišić

Moderator razgovora o predstavama

Vanja Kovačević

Vizuelni identitet

Milka Delibašić

Nagrade Festivala

Grand prix za najbolju žensku ulogu
Grand prix za najbolju mušku ulogu
Grand prix za najbolji partnerski odnos na sceni
Grand prix za najbolju epizodnu žensku ulogu
Grand prix za najbolju epizodnu mušku ulogu

Pokrovitelji

Vlada Crne Gore / Ministarstvo kulture i Opština Nikšić

Prodaja karata

Biletarnica Nikšićkog pozorišta, od 8, 00 do 20, 00 h

Tel. 040/213- 566, 068/241 - 701

Program Festivala

02.11. (ponedjeljak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Svečano otvaranje Festivala / pozdravna riječ predsjednika Opštine Veselina Grbovića i dodjela nagrade „Veljko Mandić“

Nikšićko pozorište

BILO JEDNOM U MAJU

Tekst: Žolt Požgaj

Adaptacija i režija: Goran Bulajić

Scenografija: Anka Gardašević

Kostimografija: Jelena Đukanović

Muzika: „Autogeni trening“

Uloge:

Kristina Stevović

Gordana Mićunović

Nikola Vasiljević

Stevan Radusinović

Jovan Krivokapić

Miloš Pejović

Boban Čvorović

Nebojša Vulanović

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

03.11. (utorak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Narodno pozorište - Beograd i Šabačko pozorište

BIZARNO

Tekst: Željko Hubač

Režija: Snežana Trišić

Scenografija: Darko Nedeljković

Kostimografija: Marina Medenica

Kompozitor: Srđan Marković

Uloge:

Igor Đorđević

Nikola Vujović

Miloš Đorđević

Sonja Milojević

Suzana Lukić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Program Festivala

04.11. (srijeda)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Sarajevski ratni teatar (SARTR) i Internacionalni teatarski

Festival MESS – Scena MESS

BRAŠNO U VENAMA

Tekst: Igor Štikš

Dramaturgija: Dubravka Zrnčić Kulenović

Režija: Boris Liješević

Scenografija: Vedran Hrustanović

Kostimografija: Lejla Hodžić

Muzika: Duško Šegvić

Uloge:

Miki Trifunov

Kača Dorić

Izudin Bajrović

Admir Glamočak

Selma Alispahić

Jasenko Pašić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

05.11. (četvrtak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Crnogorsko narodno pozorište

Podgorica

URNEBESNA TRAGEDIJA

Tekst: Dušan Kovačević

Režija i izbor muzike: Veljko Mićunović

Scenografija i kostimografija: Miodrag Tabački

Uloge:

Ana Vujošević

Mladen Nelević

Vule Marković

Nada Vukčević

Branimir Popović

Branka Stanić

Meto Jovanovski

Mišo Obradović

Momo Pićurić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Program Festivala

06.11. (petak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

NU Dramski teatar – Skopje

2012 - POSLJEDNJI MAKEDONCI

Tekst i režija: Sašo Milenovski

Asistent režije: Bojan Trifunovski

Kostimografija i scenografija: Tihomir Spirovski

Muzički saradnici: Velika Stojkova Serafimovska i Marko Kolovski

Koreografija: Ljupčo Manevski i Snežana Balkanska

Kompozitor: Venko Serafimov

Uloge:

Biljana Beličanec Aleksić

Sanja Arsovska

Biljana Dragičević Projkowska

Trajanka Ilieva

Rubens Muratovski

Zoran Ljutkov

Igor Angelov

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

07.11. (subota)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

JU Nikšićko pozorište

PERSONE NON GRATE

Tekst i režija: Obrad Nenezić

Scenografija: Darko Musić

Kostimografija: Nikolina Mijušković

Muzika: Milutin Radonjić

Dizajn: Milovan Kadović

Uloge:

Branka Stanić

Nikola Vasiljević

Karmen Bardak

Aleksandar Radulović

Mihailo Perošević

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Dodjela nagrada i svečano zatvaranje Festivala / 22,30 h

... Večeras na programu..

„Urnebesna tragedija“ – sudar komičnog i tragičnog

Crnogorsko narodno pozorište takmičiće se za prestižne nagarde na Festivalu glumca sa dramom „Urnebesna tragedija“, poznatog pisca **Dušana Kovačevića**. Režiju te zanimljive priče je uradio **Veljko Mićunović**, a dramaturgiju Slobodan Obradović. Scenografija i kostimografija su djela **Miroslava Tabačkog**, a muziku je odabrao reditelj Mićunović. Uloge su povjerene: **Ani Vujošević, Mladenu Neleviću, Vulu Markoviću, Nadi Vukčević, Branimiru Popoviću, Branki Stanić, Metu Jovanovskom, Milivoju Obradoviću i Momu Pićuriću**.

Festivalsaka publika večeras će, u ovoj priči nacionalnog pozorišta, imati priliku da se upozna sa odrastanjem jednog dječaka, koj preko noći postaje svoj čovjek. Njegov život, čak najintimnije trenutke, rekonstrukcijom noći posmatra se kroz ključaonicu. Kovačevićev tekst,

„Urnebesna tragedija“ / CNP

za reditelja Mićunovića bio je veoma zanimljiv i inspirativan, jer je u njemu vidljiv sudar tragičnog i komičnog. Rediteljski rukopis razmaštava situacije poznate drame, „koje često izgledaju sumanuto“, a možda zbog toga liče na svakodnevicu.

Publika će prepoznati sebe, u ovoj crnogorskoj iscenaciji Kovačevićevog teksta, jer svako od nas imao je trenutak u kojem je odrastao. Trebalo bi samo doći u Pozorište i otkriti slojeve ovog zavodljivog ko-

mada. To, prema ocjeni reditelja, je prednost, ali i zamka, jer zavodljivost teksta može da natjera gledaoca da mu se prepušti. Komad je realističkog okvira, sa elementima apsurdnosti, gdje se akcenat stavlja na društveno - politički kontekst.

Za crnogorski nacionalni teatar i njegov repertoar, ova predstava je značajna, jer se „Urnebesna tragedija“ vraća u pozorišni život kroz novo i svježe čitanje.

S.M.

...Sa festivalskog repertoara..

„Brašno u venama“ - pozorišni dokumentarac

U zvaničnom – takmičarskom dijelu programa XII „Međunarodnog festivala glumca“, sinoć je izvedena drama „**Brašno u venama**“, Sarajevskog ratnog teatra i Scene MESS–a. Tekst je **Igora Štiksa**, dok je dramaturgiju uradila **Dubravka Zrnčić Kulenović**. Režija potpisuje **Boris Liješević**, u regionu poznati reditelj. Uloge tumače: **Miki Trifunov, Kaća Dorić, Izudin Bajrović, Admir Glamočak, Selma Alispahić i Jasenko Pašić**.

U sarajevskoj drami sve izgleda kao san. Jedino se kulise mijenjaju. Njeni likovi duboko kopaju po sjećanju, prošlosti i pričaju o onome što je bilo, kako se i zbog čega dogodilo. Radnja kulminira u dijalozima koji se odnose na njihova razmišljanja kako je moglo biti.

Detalj iz predstave „Brašno u venama“

njihov pogled na svijet, način razmišljanja i obrazac ponašanja. Ratne nesreće kao da su kreirale dalji život junaka ove drame. No, oni se vremenom navikavaju na njih, postaju im čak na momente i prijatne, pa je izlazak iz prošlosti postao bolan i nepoznat. Poruka ovog djela je da „pojedinač ostaje zarobljen u traumi“, što je svedeno u replici: „I kisik zaboli kad stigne do pluća“.

Teatarsku priču sa ratnom tematikom, tipičnom za Balkan, na tako uvjerljiv način, niko ne bi mogao dočarati, kao što su glumci iz Sarajeva, koji su i sami doživjeli strahote rata. Oni žive život junaka iz teksta Igora Štiksa. Glumci su, na upečatljiv scenski izraz iznijeli ovu bolnu porodičnu priču, koja bi se mogla nazvati i pozorišnim dokumentarcom. Festivalaska publika je taj njihov senzibilitet prepoznala, pa je iz Pozorišta izašla zaleđenih usana. Zbog toga nije ni malo čudno što je dramaturginja ovog komada zapisala u svom dnevniku: „*Ne znam više gde oni oblikuju lik, a gdje otkrivaju sebe*“.

S.M

...Akcenti razgovora o predstavi „Brašno u venama“...

I kisik zaboli kad stigne do pluća

Sarajevska predstava „**Brašno u venama**“, je teatarska priča o ratnim strahotama i traumama koje su postale pogled na svijet i nemogućnost izlaska iz začaranog kruga života. **Vanja Kovačević**, medijator razgovora, istakao je da junaci Igora Štiksa, nijesu došli da završe život tamo gdje će im se pokazati svijetlo na kraju tunela. Koprodukcijски projekat SARTR-a i MESS-a, je drama krivice, ali istovremeno i prevazilaženja te krivice. Ona je drama susreta sa porodicom, ali i sa samim sobom.

Ansaml „Brašno u venama“ u razgovorima o predstavi

Glumica **Selma Alispahić**, istakla je da se radi o drami suočavanja, drami koja tretira posljedice rata. „Svako ko dođe da odgleda ovu predstavu, u njoj će, ili pronaći sebe, ili nekoga svog. No, ovaj komad za nas nije značio samo istraživanje, već i poniranje u sebe, u naše intimističko, koje je na granici dokumentarnog. To kopanje po dubini duše razgolićava živote junaka drame. Zbog toga je taj proces u radu, za sve nas bio bolan, ali i važan. Projekat je okupio grupu ljudi koji imaju međusobnu istoriju. Na kraju, postali smo neka vrsta pozorišne porodice“, objasnila je Alispahić, svoj i rad njenih kolega u ovoj dirljivoj drami.

Slična iskustva nosi i **Kaća Dorić**, koja je naglasila da su svi likovi iz porodice i to ponaosob, mogući u životu. „Trebalo je samo pronaći način da se zavolimo i da povjerujemo

jedni u druge“, zaključila je Dorić, koja igra ulogu majke i supruge.

Admir Glamočak je uvjeren da je ansambl bio osuđen da igra tu dramu. „ Isto tako je njen tekstopisac Igor Štiks bio osuđen, da njegov komad upravo igra ova glumačka postavka“ rekao je Glamočak.

Detalj iz press - foajea / razgovori o predstavi

Zajednički imenitelj i jednih i drugih su iskustva i strahote rata devedesetih u Sarajevu, ali se oni mogu primijeniti i na drugim prostorima Balkana i u svijetu. Zbog toga dokumentarnost u svim njenim slojevima, dolazi do punog izražaja, što je duboko ganula kompletnu glumačku ekipu. **Izudin Bajrović** je ukazao na nenametljivost priče, ali i na njenu drugu stranu medalje - potpunu upečatljivost.

Drama „Brašno u venama“, odlaže sukob sadašnjosti, a kako je rekao Miki Trifunov, usud prošlosti određuje život, jer, ova priča je duboko proživljena. U njoj je prisutan antički motiv praštanja krivice. „To je surova stvarnost i zbog toga nas se tiče i dotiče“, rekao je Trifunov, naglašavajući da su sve ratne predstave SARTR-a prožete tom temom.

Jasenka Pašić svoju ulogu tumači kao ulogu gledaoca, i „trpne radnje“, iz čega se na kraju rađa i svedena replika: „*I kisik zaboli kada stigne do pluća*“. To je i poruka sarajevske drame o porodici, koja je prošla traume, suze, usamjenost i patnju, ali i ljubav zbog koje se na kraju nazire opraštanje, pred kojim bitku gubi osjećaj krivice.

S.Marojević

...Najava programa za petak, 6. novembar...

„20012 – Posljednji Makedonci“ - etno priča

Makedonski Dramski teatar iz Skopja, na XII „Međunarodnom festivalu glumca“ u Nikšiću, izvešće dramu „2012 Posljednji Makedonci“. Tekst i režiju potpisuje Sašo Milenovski, a kostimografiju i scenografiju **Tihomir Spirovski**. Muziku je komponovao **Venko Serafimov**. Likove u ovom komadu tumače: **Biljana Beličanec Aleksić, Sanja Arsovska, Biljana Dragičević Projkovska, Trajanka Ilieva, Rubens Muratovski, Zoran Ljutkov i Igor Angelov**.

U makedonskoj teatarskoj priči, tekst i govor su svedeni na minimum, a jezik predstave je obogaćen bujnim folklorom i tradicionalnom riznicom. Predstava je po ocjeni stručne javnosti razigrana i komunikativna, bez čvrste zacrtane dramske strukture. Komad je, zapravo kolaž

Ansambl „20012 – Posljednji Makedonci“

muzike, plesa, narodnog stvaralaštva, običaja, istorije, ideologije, umjetnosti i tzv. urbane mitologije. Glumci su najveća vršina ovog makedonskog teatarskog rukopisa, koji sa osobenim šarmom na sceni igraju, pjevaju, plešu, ali razvijaju i ispunjene glumačke etide. Njihovi saradnici su folkloristi i muzičari, koji ovom komadu daju posebnu dinamiku.

Sašo Milenkovski, autor i reditelj, u predlošku svog komada objašnjava njene okvire.

„Prema kalendaru Maja, 22-og decembra 2012-te godine, očekivala se kataklizma, katastrofa, kraj svijeta. Došao je 22-gi. I prošao. Prošao je i 23-ći i ništa se nije dogodilo. Tek 24 – og, popodne, Rojters je objavio vijest da je svijet preživio, da su ipak Maji pogriješili, i hvala Bogu, nijesu bili u pravu. Osim... Osim što su nestali svi Makedonci, svuda u svijetu. Svi Makedonci sa svih kontinenata. Svi osim šest. Ova šestorica su preživjela, jer su bili na pikniku, na planini Alšar. E, baš ta tri muškarca, i te tri žene, igraju ovu predstavu. Njih šestoro, već šest godina nastupaju Evropom i šire duhovnu istoriju svog naroda. Ili, bar onoliko, koliko to mogu Makedonci XXI vijeka. Danas je 10. jun 2018 – te. Tokom evropske turneje stižu u Skoplje, prvi put nakon katastrofe. Ovo izvođenje je upravo taj njihov nastup”, navodi Milenovski.

S.M.

...Interju sa...

Željko Hubač, o značaju festivala za dramsku umjetnost

Glumac je dobra tema Festivala

Rukopisi Željka Hubača, istaknutog dramskog pisca, do sada su 35 puta premijerno izvedeni u profesionalnim pozorištima u Srbiji, a u reprizi oko 1000. Predstave rađene po njegovim dramama bile su u selekciji više od 40 domaćih i inostranih pozorišnih festivala, među njima je i nikšićki. Teatarski festivali su za tog afirmisanog pisca, nužnost i potreba, mjesto gdje se susreći stvaraoci dramske umjetnosti, razmjenju iskustva i porede svoj rad sa drugima. Jednom riječju festivali su svetkovina posvećena afirmaciji dramskog stvaralaštva.

BILTEN: „Međunarodni festival glumca“ u Nikšiću, konceptijski je fokusiran na glumca. Koliki je značaj ove jasno profilisane forme u zemlji i okruženju?

HUBAČ: Mnogi pričaju o devalvaciji festivala. Međutim, festival u jednoj pozorišnoj, ili nepozorišnoj sredini, zavisno od toga da li taj festivalski grad ima pozorište,

ili nema, znači puno za tu sredinu. U krajnjoj instanci, to je trenutak kada okupljate, po nekoj selekciji, ili modelu, kvalitetne predstave i nudite ih publici, koja može da ih komparira sa predstavama koje gleda u svom gradu. Nesumnjivo, ovaj Festival bitan je za vaš grad, Crnu Goru, ali i regionu, upravo zbog njegove koncepcije. Esencija pozorišnog događaja u suštini jeste glumac. Pozorišni festivali bi trebalo da imaju idealni balans kada su nagrade u pitanju. Na balkanskim teatarskim prostorima ima puno festivala sa šest, sedam, a ponegdje i osam predstava. Dakle, u

konkurenciji za nagrade na tim festivalima redovno ima sedam, osam reditelja, scenografa, kostimografa, a preko osamdeset, a negdje i do stotinu glumaca. Nagrade se u većini slučajeva dodjeljuju predstavama, rediteljima, scenografima, kostimografima i dramaturzima. Tu su glumci na neki način hendikepirani. Idealan balans na festivalima, kada su nagrade u pitanju, bi bio: pet nagrada za najbolju predstavu, nagrada za najbolju režiju, dvije glumačke i neka specijalna koja će pokrivati eventualno sve ostale kategorije. Nikšićki Festival je osoben, jer je u cjelini posvećen glumačkom zanatu. I Zaječarski festival je, takođe glumački i jako je popularan među glumcima. Znam da se glumci neizmjereno raduju i jednom i drugom festivalu i trude se da zablistaju u najboljem sjaju. Stoga nije čudo što je Igor Đorđević, iako je slomio nogu, došao u Nikšić, prevalio veliki put i igrao u predstavi sa nogom koja nije rehabilitovana. Iz toga možemo zaključiti koliko je glumcu važan festival. Nikšićki festival je atipičan, prije svega što ima jako dobru temu, a to je glumac. Sa druge strane na ovom Festivalu možete da uporedite glumačke škole i glumačke estetike.

BILTEN: Festivali su osim takmičarskog duha, bitni i zbog drugih njihovih komponenti...

HUBAČ: Na festivalima najviše „profitiraju“ oni koji pogledaju sve predstave festivala, a to je publika prije svega i stručna javnost. Ja sam, recimo predstavu „Žaba“ odgledao prvi put ovdje u Nikšiću i to je za mene otkrovenje. A, onda sam neke glumce otkrio upravo na ovom Festivalu, ali i pozorišne predstave koje nijesam imao priliku da vidim u Beogradu. Dakle, ta vrsta razmjene iskustva je najznačajnija za festivalske pozorišne utakmice. Što se bolje znamo to će mo i kvalitetnije saradivati i više sazanti o našem (teatrološkom) odnosu prema teatru. Festivali, osim takmičarske imaju i tu poredbenu komponentu. Prija vam kada na festivalima osjetite dar nečeg novog, drugog. Naravno, tu je uvijek važno da selekcija bude jako promišljena, kako bi mogli da kompariramo. Ta vrsta značaja pozorišnih smotri, u smislu razmjene energija i znanja, su jedne od bitnih elemenata postojanja festivala uopšte.

BILTEN: *Koliko je značajno da pozorišne festivale prate, osim teatarskih i sadržaji drugih umjetnosti, imajući u vidu činjenicu da je dramska umjetnost sublimat svih drugih vidova umjetničkog izražavanja?*

Najljepši festivalski program je onaj koji je pun događaja. Na nikšićkom Festivalu, tema glumac, otvara puno prostora pratećim programima. To su, prije svega predavanja, vork – šopovi, razne vrste predavanja profesora sa različitih katedri. Mi u regionu imamo sada nekih dvadesetak glumačkih škola. Situacija je takva da nas jezici povezuju, pa se razumijemo. To je dobro i trebalo bi ga iskoristiti. Sa druge strane Festival u Nikšiću bi bio jako bogat ukoliko bi mogao da okupi gotove projekte - studentske vježbe sa različitih akademija, kao što je Mladi Sterija u Novom Sadu. Naravno, to iziskuje određenu vrstu dodatnog novca, ali bi jako bilo dobro da oni budu tu tokom festivala i da možda u nekom Off vork- šopovima urade nešto zajednički. Ta iskustva bi im puno značila. Sa druge strane, takođe vjerujem da se na temu glumca mnogo toga može reći iz nekog sukoba pojedinca sa publikom. Vi ste, recimo ovdje imali Festival monodrame, pa možda bi i to bio interesantan program, da u nekoj eventualnoj saradnji sa Festivala pantomime u Zemunu ili sa nekim sličnim festivalima u regionu možda napravite reviju podfestivala. Ja sam volio da na festivalima pravimo trikoteke. To su ustvari teatroteke, gdje smo na temu festivala radili projekcije značajnih predstava iz perioda u kojima su ostvarene značajne glumačke kreacije. Komponenta performansa, komponenta nekog muzičkog događaja bile bi jako poželjne, interesantne i predstavljale bi zaokruženje nekog festivalskog dana, u nekom prostoru, gdje bi se družili glumci sa publikom, u nekom sasvim drugom ambijentu, ambijentu dobrog koncerta. Takođe, mislim da imate dosta prostora da se napravi neki simpozijum na temu: Uloga i značaj glumca danas. Jer, mi danas u suštini imamo sve manje stajaćih ansambala, a sve više slobodnjaka glumaca u uslovima sve slabije produkcije. Mislim da je ta komponenta, uslovno rečeno socijalna, a u stvari je estetska, možda i neka od mogućih tema narednih izdanja ovog „Međunarodnog festivala glumca“ u Nikšiću.

S.Marojević

...Pogled na Festival...

Korifejevim sinovima i kćerima

U veličansrvenoj zgradi novog Nikšićkog pozorišta, u čijem se srcu nastanila umjetnost već punih 136 godina, svoju vječno živu i nepkolebljivu duhovnu vrijednost izrazila je, i ove 2015.godine, plejada sjajnih glumaca koji su tražeći ideju skrivenu u simbolu još jednom

potvrdili riječi Konstantina Stanislavskog „da treba voljeti umjetnost u sebi, a ne sebe u umjetnosti“. Ako znamo da je gluma *conditio sine qua non* (uslov bez kojega se ne) može oblikovati pozorišni izraz, onda bi o ovom fenomenu gestova, pokreta i govora, kroz blizu stotinu predstava koje su se u Nikšiću odigrale u okviru Festivala glumca, mogle napisati cijele naučne studije, ontološko-estetski traktati o teatru, kao jedinom prostoru istine u kojem se apstrahovanjem sopstvenog biološkog habitusa skidaju sve lažne maske svijeta - te velike pozornice na kojima gostuju različiti oblici agresija, onih ratnih, onih suptilno-očekivanih, koje se javljaju u paralelama, u intimističkom, u mogućem, različiti oblici trauma kao apokaliptični i ekstremni *creatio, creatio aut nihilo* u našim dušama...

Lijepo je uz njihovu glumu uživati u obnovljenim čulima, u iskonu, u vječnosti koja nas čeka iza istine i sopstvene spoznaje, iako vjerujem Epikurovoj filozofiji iz čuvenih Perzejevih Satira da ništa nije stvoreno, da je sve što postoji na neki način, već i prije postojalo. Hvala svim Korifejevim sinovima i kćerima koji su svojom umjetničkom esencijom dodali jednu novu dimenziju ovom vanvremenom nikšićkom amfiteatru koji je oduvijek predstavljao crnogorski intelektualni Olimp.

Ana Pejović

(Autorka teksta je magistar crnogorskog jezika i književnosti)

...Pismo iz publike...

Glumac, njegov artizam i Festival

Tri se stvari spojile u jednoj. Na daskama koje život znače sjenke prolaze, a ljudi zrače. Neke riječi ostaju, neke nekom znače. Teatar je skupština. Zgrada vlade, templ, hram. Tu se pretresaju vječne teme - ljubavi, ili odsustva iste, pretresaju prazni dzepovi ljudskog dostignuća.

Tu se čovjek iznova i uvijek sa svježinom sagleda sa svoju strana. Izvrće k'o kaput, ili ne daj Bože čarapa.

Čovjek živi u pokretu, u vremenu i prostoru. Na sceni se uzima uzorak istog fenomena. Ljudske misli, osjećanja, trajanja, sagledavaju se pod lupom. Konačno, samo u teatru jedni za druge imamo vremena. Obično prolazimo jedni pokraj drugih, zanijeti sobom, porinuti u svoj život, dramu, probleme i dileme. To kao da nije život. Život ulice je bezvrijedan. Tek na sceni, odlomljen, upotpunjava se i dobija smisao.

Artizam umjetnika dotiče zvijezde i čovjek postaje malo više bitan. Ljudi ga počinju gledati promislom Božanstva. Život je karneval, festival, stihijsko nanošenje događaja. Samo u teatru ona su poređana da to ima neki smisao, razlog, cilj. Festival. Uvijek je festival kada smo malo bliži istini, kada smo malo manje zvijeri. Kad oči umorne od olovne prašine izandale reale operemo suzama, umijemo mislima.

Čovjek je složen mehanizam, stroj. Uvijek nešto glumi, izvodi. Ne možeš ga shvatiti. Ne možeš ga objasniti. Dešava se. Čovjek. Zbir zadivljujućih mana i beskorisnih vrlina. Ne možeš ga promjeniti. Jedino sto možeš: pokušaj ga voljeti. Barem ona dva sata. Dok se zavjesa, ta krvava zastava ponovo ne spušta.

Petar Nikolić

(Autor crtice bavi se pozorišnom režijom, poezijom i slikarstvom)

JU Nikšičko pozorište

Trg Save Kovačevića, br 5

Tel. 040/213-566

e-mail: niksickopozoriste@gmail.com

Web sajt: www.niksickopozoriste.me

Redakcija biltena

Tekstove piše i bilten uređuje: **Slavojka Marojević**

Dizajn korica: **Milka Delibašić**

Fotografije: **Vesko Perović**

Grafički prelom i dizajn strana: **Milinko Žižić**

Tehnička priprema tekstova: **Vesna Vukićević**

e-mail redakcije biltena: slavam@t-com.me

Tel. 040/213-566

067/636-147

Tiraž: 50 primjeraka

